

1. Chata z bali w Herlíkovicích • 2. Wodospad Krahulčí • 3. Kamień milowy • 4. Dzwonniczka i stodoła w Volském Dole • 5. Mur podpierający zbocze nad drogą • 6. Łąka pełna welnianek

Ludzie przyjeżdżają do Karkonoskiego Parku Narodowego po to, by przejść się po turystycznych szlakach, odetchnąć świeżym powietrzem i podziwiać tutejszą przyrodę. Może ona przetrwać coroczną wizytę 6 milionów odwiedzających tylko wtedy, gdy turyści będą przestrzegać wymienionych poniżej zasad. W zasadzie nie różnią się one od tych, które obowiązują podczas wizyty u przyjaciół. W Karkonoszach naszym gospodarzem jest tutejsza przyroda, my zaś jesteśmy jedynie chwilowymi gośćmi.

- Zachwycajcie się w ciszy. Tutejsze zwierzęta i tak was nie rozumieją, a ciche podziwianie piękna przyrody z pewnością przypadnie do gustu również pozostałym odwiedzającym.
- Wasz wszędobylski czworonożny przyjaciel może przeszkadzać zwierzętom żyjącym na wolności i pozostałym odwiedzającym. Dla pewności trzymajcie go na smyczy.
- Kwitnące górskie kwiaty najlepiej podziwiać tam, gdzie rosną. Czują się znakomicie właśnie tutaj, a nie w Waszych ogródkach.
- Jeżeli chcecie coś przekąsić, schowajcie do plecaków wszystko, co zostanie po posiłku.
- Karkonosze są domem rzadkich roślin i zwierząt, które czasem trudno nawet dostrzec. Trzymanie się oznakowanych szlaków turystycznych zapewni im najlepszą ochronę.

Dziękujemy i życzymy miłego pobytu.

MIEDZY KOŚCIOŁEM A DZWONNICZKĄ

Wydala Administracja Karkonoskiego Parku Narodowego w 2015 roku

Tekst: © Michaela Dědková
Fotografie: © Radek Drahný, Jana Feistauerová, Simona Macháčková
Opracowanie graficzne: © 2123design s.r.o.

© 2015, Administracja Karkonoskiego Parku Narodowego, Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí

Wydrukowano na papierze z odzysku.

ISBN: 978-80-87706-80-0

MIEDZY KOŚCIOŁEM A DZWONNICZKĄ

*Strážné • Struhadla •
Volský Důl • Strážné*

SPRÁVA KRKONOŠSKÉHO NÁRODNÍHO PARKU

www.krnapp.cz

602 448 338 albo 1210
(+48) 985 albo 601 100 300
GOPR (CZ) / GOPR (PL)

MIEDZY KOŚCIOŁEM A DZWONNICZKĄ

- STRÁŽNÉ
- STRUHADLA
- VOLSKÝ DŮL
- STRÁŽNÉ

Stary jesion

Ten gatunek drzew można w Karkonoszach spotkać dosyć często. Częściowo jest to też zasługa ludzi, którzy odkryli, że korzenie posadzonego przy chacie jesionu odwadniają okolice domostwa i wzmacniają grunt, zaś samo drzewo zapewnia cień, a w ostateczności może posłużyć za piorunochron, przyciągający zmierniejące w kierunku chaty pioruny. Jesion w Volském dole został trafiony przez piorun już dwukrotnie. Drugie uderzenie pozbawiło go ponad dziesięciu metrów korony. Dwustuletni staruszek z pnem o obwodzie pięciu metrów wygląda mizernie, ma jednak mocne korzenie i co wiosnę wypuszcza młode, zielone listki. Rośnie z dala od oznakowanych szlaków.

Wzniesienia Přední i Zadní Žalý

Přední i Zadní Žalý są wyrazistymi elementami krajobrazu dominującymi w środkowych Karkonoszach. Wznoszący się nad Vrchlabím Přední Žalý (1 019 m n. p. m.), na swoim pokrytym lasem szczycie kryje romantyczny punkt widokowy, z którego przy dobrej pogodzie można dostrzec naprawdę odległe miejsca. Z położonym na północ Zadním Žalým (1 036 m n. p. m.) połączony jest przełęczą, z której rozciąga się widok na zachodnie Karkonosze. Nazwa obu wzniesień wywodzi się od słowa žač, oznaczające ścinanie trawy. Przybywający w Karkonosze koloniści, którzy później zbudowali tu też swoje domy karczowali las, aby uzyskać drewno i zdobyć miejsce na pastwiska, które potem kosili.

Dzwonniczka i stodoła

Dzwonniczek podobnych do tej, którą zobaczyć można w Volském Dole, jest w Karkonoszach jeszcze kilka. Niemal identyczna stoi choćby na przeciwległym wzgórzu po drugiej stronie rzeki, w enklawie Čerstvá Voda. Górale budowali je w czasach, w których nie było internetu czy telefonów, by szybko przekazywać sobie wieści o pożarach czy innych kataklizmach. Oprócz tego dźwięk dzwonu był dla dzieci sygnałem do pójścia do szkoły. Niektóre z dzwonniczek wyglądają jak mała wieżyczka na dachu którejś z chat. Stodoła obok dzwonniczki stała kiedyś w Bedřichově, musiała jednak ustąpić miejsca nowo budowanemu osiedlu i została przeniesiona właśnie tu.

Krahuľčí potok

Krahuľčí potok to niewielki, bystry strumień ze źródłem w pobliżu Předních Struhadel. Spływa po stromym zboczu o przewyższeniu 285 metrów i półtora kilometra dalej, pod Wodospadem Krahuľčím wpływa do Łaby, której jest lewym dopływem. Uwagę przyciąga zwłaszcza wodospad, który widoczny jest z szosy prowadzącej z Vrchlabí do Špindlerova Mlýna. W zimie, podczas dużych mrozów tworzą się na nim piękne lodospady. Na drodze z Volského Dolu do Strážného przez Krahuľčí potok przechodzi się po kamieniach. W zimie to miejsce staje się mokną pułapką dla narciarzy na biegówkach.

Kamienna droga

Po tej drodze chodzili do pracy całe zastępy tutejszych mieszkańców. W skromnych warunkach, które zapewniały górskie rolnictwo i wypas bydła, praca w zakładach tekstylnych była bardzo poszukiwana i lukratywna. Miejscowi wstawali jeszcze przed świtem i rozpoczynali marsz, który niezależnie od pory roku trwał często ponad dwie godziny. Aby jak najbardziej ułatwić sobie te wyprawy, w lasach budowali często drogi z zebranych po drodze kamieni. Niektóre spośród tych ścieżek były ułożone tak precyzyjnie, że częściowo przetrwały do dziś. Często liczą sobie nawet półtora wieku.

STRÁŽNÉ

